

Catalunya firma amb Andorra el seu tercer protocol de col.laboració cultural

La Generalitat vol estrènyer lligams amb els Països Catalans

I.A. BARCELONA
El departament de Cultura de la Generalitat i la conselleria d'Educació i cultura del govern d'Andorra han firmat un protocol de col.laboració cultural "atesa la pertinença d'ambdós països a una mateixa cultura i a una mateixa comunitat lingüística". El protocol inclou projectes en tots els àmbits de la cultura.

El protocol va ser firmat el passat 16 de març, però no s'havia fet públic per raons "d'oportunitat política", segons ha explicat Roc Rossell, conseller de Cultura i Ensenyament d'Andorra. L'Estat andorrà està ara en plena negociació amb el govern espanyol per la firma d'un conveni d'ensenyament i va creure bo no donar publicitat al protocol firmat amb la Generalitat perquè no s'interferissin els dos temes. "Amb tot —ha declarat Rossell—, considerem aquest protocol molt positiu i no creiem que hagi de perjudicar les nostres negociacions amb Madrid".

Per la seva banda, Joan Guitart, conseller de Cultura de la Generalitat, s'ha mostrat personalment també molt satisfet: "El més positiu d'aquest protocol és que no es tracta tan sols d'una declaració d'intencions, sinó que concreta diverses actuacions que es duran a terme

El departament de Cultura ha firmat un protocol de col.laboració amb la conselleria de Cultura andorrana, fruit d'una iniciativa conjunta. N'havia firmat abans dos més amb la Catalunya Nord i en prepara un amb el Llenguadoc-Rosselló i un amb el País Valencià

a curt termini".

La Generalitat de Catalunya, donada la impossibilitat legal per firmar convenis amb països estrangers, utilitza, com ha fet en aquesta oportunitat amb Andorra, la fórmula del protocol per promocionar la seva activitat fora del territori del Principat. La Constitució espanyola, malgrat el seu article 149, que dona competència

Roc Rossell, conseller d'Educació i Cultura del govern andorrà

exclusiva al govern de l'Estat en matèria de relacions internacionals, no prohibeix explícitament la promoció de les comunitats autònomes a l'exterior.

Respecte a la relació amb les comunitats autònomes de l'Estat, d'ençà que, el 28 d'abril de 1986, el Tribunal Constitucional va anul·lar el conveni de cooperació que havien firmat la Generalitat i el govern de la

Comunitat Autònoma de Múrcia el 1982, la Generalitat també utilitza altres fórmules.

El departament de Cultura ja té establerts protocols semblants al que ara s'ha firmat amb Andorra amb diferents institucions del l'àmbit dels països catalans. Així, n'ha firmat dos a la Catalunya Nord, un amb l'Ajuntament de Perpinyà i un altre amb el Consell Gene-

ral dels Pirineus Orientals, que inclou les regions del Rosselló, Conflent, Vallespir i la Cerdanya. També està en fase d'avantprojecte l'elaboració d'un text semblant per al Consell Regional del Llenguadoc-Rosselló, amb el qual fins ara tan sols es mantenen contactes comercials i turístics.

El protocol amb el govern andorrà és una iniciativa conjunta que ja arrenca de l'època en què Joan Guitart era conseller d'Ensenyament. Guitart, ja aleshores, havia mantingut contactes amb Rossell. El text firmat va ser elaborat conjuntament per tots dos governs i inclou tots els àmbits de l'activitat cultural.

En l'apartat de música, s'acorda la celebració, del 2 a l'11 de setembre d'aquest any, del Novè Curs Internacional de Música Antiga, que tindrà lloc conjuntament a Andorra i a la Seu d'Urgell. Les despeses quedaran repartides entre tots dos governs. Quant al cinema, hi ha previst realitzar un festival de cinema català a Andorra la pròxima tardor, que serà preparat per la Filmoteca de la Generalitat.

El protocol també estableix intercanvis i assessorament mutu en temes de llengua, etnologia, biblioteques (es volen connectar informàticament), arxius, patrimoni cultural i formació de personal. Pel que fa al teatre, la Generalitat concedirà

a Andorra les mateixes condicions de col.laboració establertes per als municipis adherits a la xarxa de teatres de Catalunya. I, al seu torn, el govern d'Andorra estudiarà la construcció d'un nou equipament teatral.

El departament de Cultura de la Generalitat també té protocols firmats amb les Illes a través de la institució Ramon Llull i està estudiant la possibilitat d'establir-ne amb el País Valencià. Pel que fa a la promoció cultural de Catalunya fora dels Països Catalans, moltes de les activitats del govern català es canalitzen a través de la recentment creada (per llei del Parlament del 12 de novembre de 1987) Institució de les Lletres Catalanes. Els casals catalans a l'estranger i les ambaixades espanyoles també han contribuït en l'organització de jornades de promoció de la cultura catalana.

La setmana vinent s'inicia la celebració d'una setmana de promoció de la cultura catalana a Suècia, que compta amb set exposicions. A la mateixa hi assistiran el president de la Generalitat, Jordi Pujol, acompanyat de Joan Guitart. Els viatges de Pujol normalment s'aprofiten per organitzar futurs actes en els països visitats. Així, al Brasil, la Xina i Hongria s'hi estan realitzant, o està previst que s'hi facin, diverses actuacions culturals.

Visions planes i llenguatges indicibles de la pell de serp de pitó

Gabriel i Ramon Herreros exposen al centre d'art contemporani Espais

Montserrat Gustà
GIRONA

Dos artistes sense cap punt de connexió en les seves trajectòries professionals però coincidents en un mateix nivell creatiu dins del panorama artístic català, Gabriel i Ramon Herreros, exposen al centre d'art contemporani Espais, de Girona. La programació d'aquest centre, que s'estructura en diverses modalitats d'exposicions, dona una imatge molt viva i autèntica, fins allí on és possible, de la plàstica d'avui.

Gabriel i Herreros tenen ja una llarga trajectòria al darre- ra. Les escultures del primer i les pintures del segon han estat objecte en aquests darrers anys d'una àmplia difusió en galeries catalanes i espanyoles i, també, en fires i mostres internacionals. Ara les obres de Gabriel i d'Herreros es complementen, tot ocupant les parets i el terra del centre d'art gironí.

Gabriel (1954) hi presenta nou escultures i un dibuix de

grafit sobre paper. Encara que alguna d'aquestes peces s'ha pogut veure en exposicions anteriors, el conjunt està format predominantment per obres molt recents i innovadores pel que fa a l'ús dels materials i a la concepció de les formes, dos aspectes que en les creacions d'aquest artista d'origen badaloní són inseparables i determinants per al resultat final —estètic i d'intenció— de cada peça.

Així, per exemple, a *Presagis del gran neutre* i a *Teofàgia* es combina el plom amb una matèria nova i insòlita: la pell de serp de pitó. Les formes sinuoses d'ambdues peces fan referència a l'origen de la matèria que les compon però, alhora, l'aparença freda i neta de les obres anul·la qualsevol rastre del procés de transformació.

Si, d'una banda, determinats materials i formes en les escultures de Gabriel remetent als orígens de l'home o a un passat indeterminat, de l'altra la com-

binació d'aquests amb elements industrialitzats accentuen el caràcter emblemàtic i transcendent de les seves propostes. Aquest és el cas d'*El cristall de calci*, en el qual la neu d'un televisor sense imatge serveix de fons a una calavera dibuixada en neó mentre uns vidres d'automòbil protegeixen tot el conjunt.

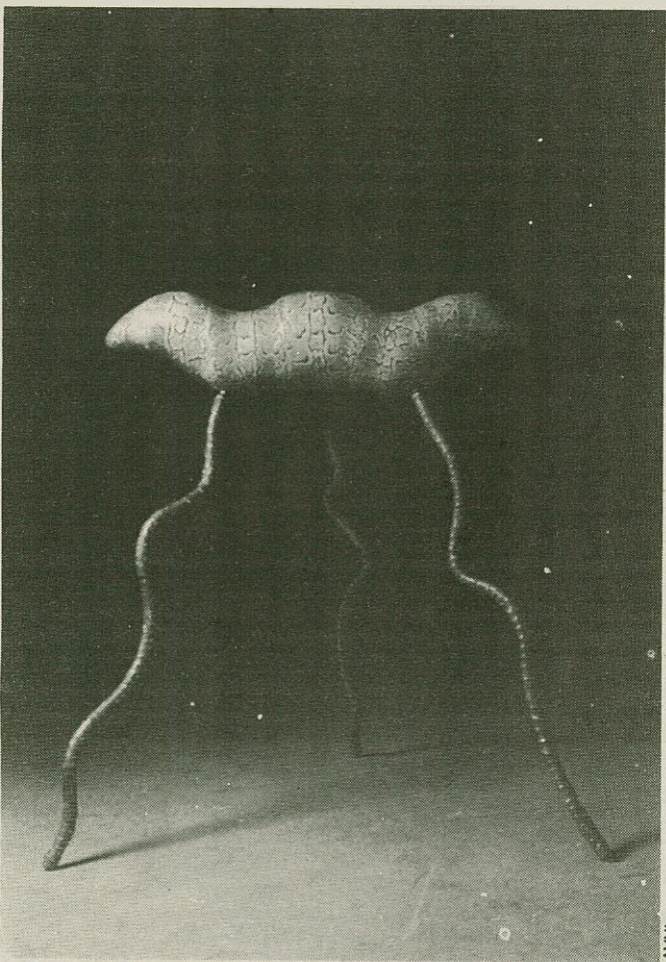
Al catàleg de l'exposició, Maria-Josep Balsach reflexiona sobre l'acció creativa i defineix l'artista com "...el creador d'un llenguatge que intenta expressar allò indicible de l'Ésser". Aquesta definició, que s'adiu a l'obra críptica de Gabriel, és igualment aplicable al llenguatge abstracte i serà de la pintura de Ramon Herreros.

Aquest és el primer cop que Herreros, barceloní nascut el 1947, mostra la seva obra a Espais. La passada tardor, les galeries Ciento i Maeght, de Barcelona, van presentar simultàniament dues exposicions que recollien la trajectòria d'aquest

artista en els últims anys. Les pintures que ara hi ha a Girona, sis olis sobre tela que malgrat les particularitats de forma, color o mida tenen una gran unitat estètica, són encara més recents.

Le pont en pierres és potser l'obra més singular de l'exposició. La formen dues teles independents que, penjades l'una damunt de l'altra, componen un díptic. Els colors matisats i impurs, tan característics de la pintura d'Herreros, s'alternen allí en tonalitats fosques i clares que contrasten la llum de les dues peces.

Com passa en totes les obres d'aquest artista, la composició s'organitza a partir de formes indeterminades, resseguides per un viu negre, blanc o de color, que queden com suspeses en el fons. L'aparença final de les peces, que recorda de vegades la visió aèria d'un terreny o d'un plànol urbà, situa l'abstracció de Ramon Herreros més a prop d'un racionalisme pictòric.

'Presagi del gran neutre' (1989): formes fredes, sinuoses i netes que fan referència a l'origen de la matèria